

върху които се осъществяват обредните практики, винаги са в групата на кумците – кумец, кумица, кръщелник, кръщелница. Освен това задължителна норма е кумството да се предава по наследство – по мъжка и женска линия от страна на кумовете и единствено по мъжка линия от страна на кумците²²⁵. В циганската общност подобни норми не действат със същата сила – те явно не се спазват или се заобикалят. В много от груповите подразделения, които имат в родствената си система този институт, родството по кумство се създава и функционира върху принципи, малко по-различни от традиционните.

Изследователите, проучвали кумството при циганите, се обединяват около становището, че този вид родство намира своето място в родствените структури и кумовете, като страна в родствената система, се ценят и уважават. Циганите обаче не винаги проявяват постоянство в поддържането на отношенията, създадени чрез кумството. Много примери от реалността показват, че те се ръководят по-скоро от меркантилни съображения – при избора на кръстник се гледа той да е уважаван и най-вече богат²²⁶. Не винаги се спазва традицията този, който е венчал родителите, да кръсти и детето. Съществуват случаи, когато за кръстник на детето се кани някой по-богат и авторитетен човек от групата или детето се оказва с двама кръстници: този, който е по право, защото е венчал родителите му, и втори – харесан и поканен от роднините, защото е богат и с положение в общността²²⁷.

В никакъв случай тази практика не може да се припише на всички цигански групи. Напротив, в много локални подразделения

²²⁵ **Георгиева, Ив.** Родствени връзки и роднински названия. – В: Българска народна култура. С., 1981, с. 231–232; **Генчев, Ст.** Очерци по българска етнография. В. Търново, 1996, с. 309–318; **Иванова, М.** Родството по сватовство у българите. В. Търново, 2003, с. 194–195.

²²⁶ **Бессонов, Н.** Семейные и календарные обычаи цыган – <http://zigane.pp.ru/history24.htm>. – авторът визира случаи от преди два века в Дунавските княжества, където освен че задължително се избирали богати кръстници на новородено дете, то се кръщавало няколко пъти в различни места от различни хора с цел да се съберат повече подаръци.

²²⁷ **Съботинова, Д.** Семейник или колелото на живота (Обичаи и обреди на българи, турци и цигани/ромà). Силистра, 2002, с. 80; **Иванова, Е., В. Кръстев.** По дългия път... Живот с другите. Стара Загора, 2006, с. 219.